

הגדה של

פסח

נוסח עדות המזרח

סדר ההגדה

סימני הסדר

קִדְשׁ. וְרַחֵץ. כֶּרֶפֶס. יַחַץ. מַגִּיד. רַחֲצָה. מוֹצֵיא. מִצָּה. מְרוֹר.
כוֹרֵךְ. שְׁלַחן עוֹרֵךְ. צָפוּן. בִּרְךְ. הַלֵּל. נִרְצָה.

סדר הקערה

על השלחן הערוך מניחים קערה ובה שלש מצות, ועל המצות מניחים:

מימין: למטה - חרוסת, למטה - זרוע;

משמאל: למטה - כרפס, למעלה - ביצה; ובאמצע - מרור;

מכסים את הקערה עם המצות.

בדיקת חמץ

קודם בדיקת חמץ אומרים זה:

הֲרִינִי מוֹכֵן וּמְזוּמֵן לְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה שֶׁל בְּדִיקַת חֲמֵץ לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ
הוּא וְשִׁכְיִנְתִּיהָ עַל יְדֵי הוּא טָמִיר וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. וְיִהִי נוֹעֵם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדִינֵנו כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינֵנו כּוֹנֵנָהוּ.

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל בִּיעוֹר חֲמֵץ**

ומיד אחר הבדיקה יבשלנו ויאמר:

**כָּל חֲמִירָא וְחֲמִיעָא דְאִיכָא בְּרִשׁוּתֵי, דְלֹא חֲמַתִּיה, וְדִלָּא בְּעֵרְתִּיה,
וְדִלָּא יְדַעְנָא לִיה, לְבַטֵּל וְלַהוּי הַפְּקָר כְּעַפְרָא דְאַרְעָא.**

ואם אינו מבין בלשון תרגום, יאמר הבטול בלשון שמבין, בלשון הקודש או בלע"ז [זוה תרגומו ללשה"ק: "כל חמץ ושאר שיש ברשותי שלא ראיתו, ושלא ביערתיו ושלא יבטל ויהיה הפקר כעפר הארץ"]. ואחר הבדיקה יזהר בחמץ שמשאיר להצניעו.

סדר שריפת חמץ

בערב פסח בבוקר משכימין להתפלל. אין אומרים תחנון, ואל ארך אפים, ולמנצח ותפלה לדוד. אוכלים עד תחילת שעה זמנית רביעית ושורפין בשעה זמנית חמישית. וצריך לחזור ולבטל החמץ פעם שנית, ושוב לבטלו לאחר ששרף החמץ כדי שיקיים מצות שריפה בחמץ שלו, ויעשה מדורה בפני עצמה וישרפנו ויאמר:

הֲרִינִי מוֹכֵן וּמְזוּמֵן לְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה שֶׁל שְׂרִפַת חֲמֵץ לְשֵׁם יְחִוּד קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ
הוּא וְשִׁכְיִנְתִּיהָ עַל יְדֵי הוּא טָמִיר וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. וְיִהִי נוֹעֵם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ
וּמַעֲשֵׂה יְדִינֵנו כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינֵנו כּוֹנֵנָהוּ.

ולאחר שריפת חמץ יבשלנו, ויאמר:

**כָּל חֲמִירָא וְחֲמִיעָא דְאִכָּא בְּרִשׁוּתֵי דְחֲזַתָּה וְדִלָּא חֲזַתָּה
דְּחֲמַתָּה וְדִלָּא חֲמַתָּה דְּבַעֲרַתָּה וְדִלָּא בְּעֵרְתָּה לְבַטֵּל וְלַהוּי
הַפְּקָר כְּעַפְרָא דְאַרְעָא.**

לְשֵׁם יְחִיד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנֵתִיהָ. בְּדַחֲלֵוּ וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ. לְיַחְדָּא שְׁמֵי יו"ד ק"א בְּוָא"ו ק"א. בְּיַחְדָּא שְׁלִים (יְהוּה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. וּבְשֵׁם כָּל־הַנְּפֻשׁוֹת. וְהַרוּחֹת וְהַנְּשָׁמוֹת וּמַלְבוּשֵׁיהֶם וְהַקְּרוּבִים לָהֶם. שְׁמִמְכַלְלוֹת אֲצִילוֹת בְּרִיאָה יִצְרָה עֲשֵׂיהָ. וּמְכַל־פְּרָשֵׁי אֲצִילוֹת בְּרִיאָה יִצְרָה עֲשֵׂיהָ דְכָל פְּרָצוּף וְסִפְיָהּ. הִנֵּה אֲנִכִי מוֹכֵן וּמוֹמֵן לְקַיִם מְצוֹת עֲשֵׂה מִן הַתּוֹרָה שֶׁל קִידוּשׁ יוֹם טוֹב שֶׁל חַג הַמַּצּוֹת וְלְקַיִם מְצוֹת עֲשֵׂה דְרַבְּנָן לְקַדְשׁ עַל הַיּוֹם. וְלִשְׁתוֹת כּוֹס רֵאשׁוֹן מְאַרְבַּע כּוֹסוֹת יַיִן שֶׁתִּשְׁקֶנּוּ חַכְמִים בְּלֵיל חַג הַמַּצּוֹת כְּדֵי לַעֲשׂוֹת נְחִת רוּחַ לְיוֹצְרֵי וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵי לְתַשְׁן טָרֵשׁ מְצוּהָ זֶה בְּמִקּוֹם עֲלִיוֹן וְלַהַעֲלוֹת מִיּוֹן נוֹקְבִין מִבִּירוּרֵי אוֹרוֹת וְכִלְיִם הָרְאוּיִם לְהַתְּבַרֵּר עַל יְדֵי מְצוּהָ זֶה בְּלֵילָה הַזֹּאת. וְיַעֲלוּ הַמַּיִין נוֹקְבִין מִמְדַּרְגָּה לְמַדְרָגָה עַד רוּם הַמַּעֲלוֹת. וְיַמְשִׁכוּ אוֹרוֹת הַמּוֹחִין מְרוּם הַמַּעֲלוֹת. מִמְדַּרְגָּה לְמַדְרָגָה כְּפִי הַסֵּדֶר הָרְאוּי לְהַמְשִׁיךְ בְּלֵילָה הַזֹּאת עַל יְדֵי מְצוּהָ זֶה. וְיִהְיֶה נַעֲשִׂים כָּל־הַזּוּגִים הַעֲלִיּוֹנִים הָרְאוּיִים לְהִיּוֹת בְּלֵילָה הַזֹּאת בְּעוֹלָמוֹת הַקְּדוֹשִׁים:

וְיִהְיֶה רְצוֹן מִלְּפָנֶיהָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיַּעֲלֶה לְפָנֶיהָ כָּאֵלוּ כּוֹנְנֵי בְּכָל הַכּוֹנְנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַנֵּן בְּעֻלֵּית הַמַּיִין נוֹקְבִין. וּבְהַמְשִׁכַת אוֹרוֹת הַמּוֹחִין. וּבְהַמְשִׁכַת שְׁפַע כָּל הַזּוּגִים הַקְּדוֹשִׁים. וּבְכָל שְׁמוֹת הַקְּדוֹשׁ שְׁרָאֵי לְכַנֵּן בְּמְצוּהָ זֶה בְּלֵילָה הַזֹּאת. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיהָ כָּאֵלוּ כּוֹנְנֵי בְּכָל־הַכּוֹנְנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַנֵּן בְּכּוֹס וּבְחִמְשָׁה אֲצָבָעוֹת הַיָּד הָאוֹחִזִים בּוֹ. וּבִיּוֹן שְׁבָתוֹכּוֹ וּבְמִזְיָגוֹתוֹ בְּמַיִם. וְיַעֲלֶה לְפָנֶיהָ כָּאֵלוּ כּוֹנְנֵי בְּכָל־הַכּוֹנְנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַנֵּן בְּבִרְכַת הַקְּדוּשָׁה מִתְחִילָה וְעַד סוּף. וְכָאֵלוּ כּוֹנְנֵי בְּכָל־הַכּוֹנְנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַנֵּן בְּשִׁתְּיָה שֶׁל הַיּוֹם דְּכּוֹס רֵאשׁוֹן מְאַרְבַּע כּוֹסוֹת שֶׁתִּשְׁקֶנּוּ חַכְמִים בְּלֵילָה הַזֹּאת. וְכָאֵלוּ כּוֹנְנֵי בְּכָל־הַכּוֹנְנוֹת הָרְאוּיוֹת לְכַנֵּן בְּמַעֲשֵׂה וְדַבּוּר. וְכּוֹנְנֵה. וּמַחְשָׁבָה. וְרַעוּתָא דְלִבָּא. וְיִתְקַנּוּ כָּל־נְפֻשׁוֹת רוּחוֹת וּנְשָׁמוֹת חַיּוֹת יְחִידוֹת דְּכָלְלוֹת אֲצִילוֹת בְּרִיאָה יִצְרָה עֲשֵׂיהָ. וְכָל־פְּרָשֵׁי אֲצִילוֹת בְּרִיאָה יִצְרָה עֲשֵׂיהָ דְכָל פְּרָצוּף וְסִפְיָהּ. וְיִתְיַחַדוּ אַרְבַּע אוֹתוֹת הַנְּיָה. שֶׁהֵם נִפְשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה חַיָּה יְחִידָה דְּכָלְלוֹת וּפְרָטוֹת אֲצִילוֹת בְּרִיאָה יִצְרָה עֲשֵׂיהָ. בְּיַחְדָּא שְׁלִים. אֲשֶׁר בְּהֵם יִתְפַּשֵּׁט שְׁפַע אוֹר אֵין סוּף. וּמִשָּׁם יִמְשָׁךְ שְׁפַע וּבְיַרְכָּה רַבָּה בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. לְזַכָּף נַפְשָׁנוּ וּנְשָׁמָתָנוּ שֶׁיְהִי רְאוּיִים לְעוֹרֵר מִיּוֹן נוֹקְבִין. וְיִהְיֶה נַעֲם אֲדֹנֵי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנֵה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

כל אחד מבני הבית יקח כוסו בידו ויעמוד, והמקדש יקבל את הכוס בשתי ידיו משתי ידיו של אדם אחר, ואחר כך יאחזנו רק בימין ויקדש ויכוין להוציא את השומעים ידי חובתם וגם הם יכוננו לצאת ידי חובה.

אם חל בשבת אומר שלום עליכם, אשת חיל, ואתקינו סעדתא ומדלג אזמר בשבחין. ואחר כך אומרים:

מְזִמּוֹר לְדוֹד יְהוָה רַעִי לֹא אֶחָסֵר בְּנֵאוֹת דְּשָׂא יִרְבִּיצֵנִי עַל־מֵי מְנוּחֹת יִנְהַלְנִי נִפְשֵׁי יִשׁוּבָב יִנְחֵנִי בְּמַעֲגָלֵי־צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ גַם כִּי־אֵלֶךְ בְּגִיַּת צְלֻמָּוֶת לֹא־אֵירָא רַע כִּי־אֵתָה עִמָּדִי שְׁבִטָה וּמִשְׁעֵנְיָהּ הִמָּה יִנְחַמְנִי פַעֲרָה לִפְנֵי שְׁלֹחַן נֶגֶד צִרְיִי דְשִׁנְתָּ בְשִׁמּוֹן רֵאשִׁי כּוֹסֵי רוּיָה אֶךְ טוֹב וְחָסֵד יִרְדְּפוּנִי כָּל־יְמֵי חַיֵּי וְשִׁבְתִּי בְּבֵית־יְהוָה לְאָרְךָ יָמִים.

יוֹם הַשְּׁשִׁי: וְיִכְלוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם וְיִכְלּוּ אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיְבָרַךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ כִּי בּו שְׁבַת מְכַל־מְלֹאכְתּוֹ אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת

אם חל יום טוב בחול מתחילים מכאן
אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר תקראו אתם במועדים
ויברך משה את־מועדי יהוה אל־בני ישראל
סברי מרנן ועונים לחיים

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בָּחַר בְּנוּ מִכָּל־עַם וְרוֹמַמְנוּ מִכָּל־לְשׁוֹן. וְקִדְשָׁנוּ בְּמַצּוֹתָיו. וְתַתֵּן לָנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה. (בשבת שְׁבַתוֹת לְמַנוּחָה ו) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה. חֲגִים וְזִמְנִים לְשִׂשׁוֹן. אֶת (בשבת יוֹם הַשְּׁבַת הַזֶּה וְאֶת) יוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. וְאֶת יוֹם טוֹב מִקְרָא קִדְשׁ הַזֶּה. זְמַן חַרוּתָנוּ. בְּאַהֲבָה מִקְרָא קִדְשׁ זְכָר לִיצִיאַת מִצְרַיִם. כִּי בָנוּ בְּחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדְשָׁתָּ מִכָּל־הָעַמִּים. (בשבת וְשַׁבְּתוֹת ו) מוֹעֲדֵי קִדְשֶׁךָ (בשבת בְּאַהֲבָה וּבְרַצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשִׂשׁוֹן הַנְּחַלְתָּנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. מִקְדֵּשׁ (בשבת הַשְּׁבַת ו) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

במוצאי שבת מוסיפים

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הַמְּבַדִּיל בֵּין קִדְשׁ לְחוֹל. וּבֵין אוֹר לְחֹשֶׁךְ. וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים. וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשִּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה. בֵּין קִדְשׁ שְׁבַת לְקִדְשׁ יוֹם טוֹב הַבְּדִלָּה. וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשִּׁשִּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֵׂה הַקִּדְשִׁתָּ וְהַבְּדִלָּה. וְהַקִּדְשִׁתָּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּקִדְשִׁתָּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. הַמְּבַדִּיל בֵּין קִדְשׁ לְקִדְשׁ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁהַחֲיֵנוּ וְקִיַּמְנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזְמַן הַזֶּה:

וישתו בהסבה

וְרַחֵץ

ישול ידיו בשביל טבול הכרפס ולא יברך על נשילת ידיים כי כל דבר שטבולו באחד משבעה משקין צריך נשילה ואשרי הנזהר ליטול ידיו לטיבול משקה בכל השנה.
וקודם שיטול ידיו יאמר בקשה זו (מלשון חכמים ח"א)

לְשֵׁם

יחוד קדשא בריהו הוא ושכינתיה. ברחילו ורחימו. ורחימו ורחילו. ליתדא שם יו"ד
ק"א בוא"ו ק"א. ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל. הריני מוכן ומזמן לקיים מצוה דרבנן
לרחוץ ידי קדם טבול הכרפס במשקה. כאשר תשנו חכמים זכרונם לברכה גליל חג המצות.
כדי לעשות נחת רוח ליוצרי ולעשות רצון בוראי. לתן שרש מצוה זו במקום עליון. ויהי
נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו

כֶּרֶפֶס

יקח כרפס פחות מכזית כדי שלא יתחייב בברכה אחרונה ויטבל אותו במי המלח ויברך
ויכין לפטור בברכה זו גם אכילת מרור
קודם שיטבל הכרפס במי המלח יאמר בקשה זו (מלשון חכמים ח"א)

לְשֵׁם

יחוד קדשא בריהו הוא ושכינתיה. ברחילו ורחימו. ורחימו ורחילו. ליתדא שם יו"ד
ק"א בוא"ו ק"א. ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל. הריני מוכן לקיים מצוה עשה דרבנן
לאכול כרפס בליטה הזאת ולטבולו במשקה. כמו שתשנו חכמים זכרונם לברכה. כדי לעשות
נחת רוח ליוצרי ולעשות רצון בוראי. לתן שרש מצוה זו במקום עליון. ויהי רצון מלפניך
יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שיעלה לפניך כאלו כוננתי בכל הפגנות הראויות לכוון בברכה
ובאכילה של הכרפס בליטה הזאת. והריני מוכן לפטור בברכה זו שאברך על הכרפס גם את
אכילת המרור אשר אוכל בליטה הזאת. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה
עלינו ומעשה ידינו כוננהו.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בּוֹרֵא פְרֵי הָאָדָמָה:

ויאכל אותו בלי הסבה ויזהר להשאיר מהכרפס כדי שיהיה סוד הקערה שלם עד אכילת מצה ומרור.

יַחַץ

יקח המצה האמצעית ויחלקנה לשני חלקים חלק אחד גדול כצורת "ו" ויצניענו לאפיקומן וחלק השני קטן
כצורת "ד" יניחנו בין שתי המצות וקודם שיעשה מצות יחץ יאמר

לְשֵׁם

יחוד קדשא בריהו הוא ושכינתיה. ברחילו ורחימו. ורחימו ורחילו. ליתדא שם יו"ד
ק"א בוא"ו ק"א. ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל. הריני מוכן לקיים בליטה הזאת של
חג המצות. מצות יחץ בצורת "ה". במצה השנייה הרומזת לבינה שהיא בסוד "ה". והריני
מחבר חלק הדלת הרומז למלכות. עם המצה הראשונה העליונה הרומזת לחכמה הנקראת
יו"ד. וכפתוב יהוה בחכמה יסוד ארץ. והריני מצניע חלק הוא"ו לאפיקומן. ויעלה לפניך
כאלו כוננתי בכל הפגנות הראויות לכוון במצוה זו. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו
כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו.

מַגִּיד

אומרים ההגדה בשמחה ובקול רם והיא ספור יציאת מצרים שהיא מצות עשה מן התורה. וקודם שיתחילו טוב
לומר זה (זהו פרשת בא דף מ"ע"ב)

פסוקא בתר דא. לספר בשבחה ויציאת מצרים. דאיהו חיובא על בר נש. לאשתעי בהאי
שבחה לעלמין. והכי אוקימנא. כל בר נש דאשתעי ביציאת מצרים. ובההוא ספור חדי
בחדוה. זמין איהו למחדי בשכינתא לעלמא דאתי דהוא חידו מכלא. דהאי איהו בר נש
דחדי במאריה. וקדשא בריהו הוא חדי בההוא ספור. ביה שעתא. כניש קדשא בריהו הוא לכל
פמליא דיליה. ואמר לון. זילו ושמעו ספורא דשבחה דילי. דקא משתעו בני. וחדאן בפוקני.
כדיו כלהו מתכונשין. ואתין ומתמברן בהדיהו דישאל. ושמעו ספורא דשבחה. דקא חדאן
בחדא דפורקנא דמריהון. כדיו אתין ואודאן ליה לקדשא בריהו הוא. על כל אנון נשין וגבורן
ואודאן ליה על עמא קדישא דאית ליה בארעא. דחדאן בחדוה דפורקנא דמאריהון. כדיו
אתוסף ליה חילא וגבורתא לעלא. וישאל בההוא ספורא יהבי חילא למאריהון. כמלכא.
דאתוסף ליה חילא וגבורתא. כד משבחין גבורתיה. ואודאן ליה. וכלהו דחלו משמיה.
ואסתלק יגריה על כלהו. ובגין כן. אית לשבחה ולאשתעי בספור דא כמה דאתמר:

עבדים היינו לפרעה במצרים. ויוציאנו יהוה אלהינו משם. ביד חזקה. ובזרוע נטויה. ואלו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים עדיו אנחנו ובנינו ובני בנינו. משעבדים היינו לפרעה במצרים. ואפלו כלנו חכמים. כלנו נבונים. כלנו יודעים את התורה. מצוה עלינו לספור ביציאת מצרים. וכל המרבה לספור ביציאת מצרים הרי זה משבח:

מעשה גרבי אליעזר. ורבי יהושע. ורבי אלעזר בן עזריה. ורבי עקיבא. ורבי שרפון. שהיו מסבין בבני ברק. והיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה. עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם. רבותינו הגיע זמן קריאת שמע של שחרית:

אמר רבי אלעזר בן עזריה. הרי אני כבן שבעים שנה ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות. עד שדרשה בן זומא שנאמר. למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך. ימי חייך. הימים. כל ימי חייך. הלילות. וחכמים אומרים. ימי חייך. העולם הזה. כל ימי חייך. להביא לימות המשיח:

ברוך המקום ברוך הוא. ברוך שנמתן תורה לעמו ישראל. ברוך הוא.

לשם יחוד קדשא בריה הוא ושכינתיה. בדחילו ורחימו ודחילו. ליחדא שם יוד ק"א בוא"ו ק"א. ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל. ובשם כל הנפשות והרוחות והנשמות ומלבושיהם והשורבים להם שמכללות אצילות בריאה יצירה עשייה דכל פרצוף וספירה. הנה אנכי מוכן ומזמן לקיים מצות עשה מן התורה לספור ביציאת מצרים בלילה הזאת שהיא ליל חג המצות. כמו שאננו יהוה אלהינו בתורתו הקדושה והגדלת לבנה ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים. כדי לעשות נחת רוח ליוצרי ולעשות רצון בוראי. לתקן שורש מצוה זו במקום עליון. ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתהיה חשובה ומקובלת ורצויה לפניך מצוה זו של ספור יציאתנו ממצרים בלילה הזאת. ויעלה לפניך כאלו כוננתי בכל הכוננות הראויות לכוון במעשה ודבור וכוונה ומחשבה ורעותא דלבא. ויתקנו כל הנפשות רוחות ונשמות חיות יחידות של כללות אצילות בריאה יצירה עשייה. ושל כל פרטי אצילות בריאה יצירה עשייה דכל פרצוף וספירה. ויתחדו ארבע אותיות הו"ה. שהם נפש רוח ונשמה תיה יחידה. דכללות ופרטות אצילות בריאה יצירה עשייה. ביחודא שלים (יהוה) אשר בהם יתפשט שפע אור אין סוף ברוך הוא. ומשם ימשך שפע וברכה רבה בכל העולמות לזכר נפשנו רוחנו ונשמתנו שהיו ראויים לעורר מין נוקבין ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו.

מגביהין את הקערה ואומרים שלוש פעמים

הא (יש אומרים הא, ויש אומרים כהא) לחמא עניא. די אכלו אבהתנא בארעא דמצרים. כל דכפין ייתי ויכול. כל דצריך ייתי ויפסח. השתא הכא. לשנה הבאה בארעא דישראל. השתא הכא עבדי. לשנה הבאה בארעא דישראל בני חורין:

מגביהין את הקערה כאלו כבדו כד שיראו התינוקות וישאלו

מה נשתנה הלילה הזה. מכל הלילות:

שבכל הלילות אין אנחנו משבלין אפילו פעם אחת. והלילה הזה שתי פעמים:

שבכל הלילות אנחנו אוכלין חמץ או מצה. והלילה הזה כלו מצה:

שבכל הלילות אנחנו אוכלין שאר ירקנות. והלילה הזה מרור:

שבכל הלילות אנחנו אוכלין ושותין בין יושבין ובין מסבין. והלילה הזה כלנו מסבין:

וְעָנָה אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וְגַם אֶת־הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אֲנֹכִי וְאַחֲרֵי־כֵן יֵצְאוּ בְּרִכְשׁ גָּדוֹל.

יכסה את המצות ויאחז את הכוס בידו הימנית ויאמר

**היא שעמדה לאבותינו ולנו. שלא אחד בלבד עמד עלינו
לכלותינו. אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לכלותנו.
והקדוש ברוך הוא מצילנו מידם:**

יניח הכוס על השלחן, ויגלה המצות עד לפיכך

צא וילמד מה בקש לבן הארמי לעשות ליעקב אבינו. שפרעה לא גזר אלא על הזכרים. ולבן בקש לעקור את הכל.

**שנאמר. ארמי אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט
ויהי שם לגוי גדול עצום ורב:**

וירד מצרימה. אנוס על פי הדבור.

ויגר שם. מלמד שלא ירד להשתמע אלא לגור שם. שנאמר. ויאמרו אל־פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבוד הרעב בארץ כנען ועתה ישבנו־נא עבדיך בארץ גשן.

במתי מעט. כמו שנאמר. בשבעים נפש ירדו אבותיה מצרימה ועתה שמה יהיה אלהיה ככוכבי השמים לרב.

ויהי שם לגוי גדול. מלמד שהיו ישראל מצוינים שם.

לגוי גדול עצום. כמו שנאמר ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם.

ורב. כמו שנאמר רבבה כצמח השדה נתתיה ותרבי ותגדלי ותבאי בעדי עדיים שדים נכנו ושערה צמח ואת ערם ועריה ואעבור עליה ואראף מתבוססת בדמיה ואמר לה בדמיה חיי ואמר לה בדמיה חיי.

כנגד ארבעה בנים דברה תורה.

אחד חכם. ואחד רשע.

ואחד תם. ואחד שאינו יודע לשאל:

חכם מה הוא אומר. מה העדת והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם. אף אתה אמור לו כהלכות הפסח. אין מפסירין אחר הפסח אפיקומן:

רשע מה הוא אומר. מה העבדה הזאת לכם. לכם ולא לו. ולפי שהוציא את עצמו מן הכלל. כפר בעקור. אף אתה הקהה את שניו ואמור לו. בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים. לי ולא לו. ואלו היה שם לא היה נגאל:

תם מה הוא אומר. מה זאת. ואמר אליו בחזק יד הוציאנו יהוה ממצרים מבית עבדים:

ושאינו יודע לשאל. את פתח לו. שנאמר. והגדת לבנה ביום ההוא לאמר. בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים:

יכול מראש חדש. תלמוד לומר ביום ההוא. אי ביום ההוא. יכול מבעוד יום. תלמוד לומר בעבור זה. בעבור זה לא אמרתי אלא בשעה שמצה ומרור מנחים לפניך:

מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו. ועכשיו קרבנו המקום לעבדתו. שנאמר. ויאמר יהושע אל־כל־העם כה־אמר יהוה אלהי ישראל בעבר הנהר ישבו אבותיכם מעולם תרח אבי אברהם ואבי נחור ויעבדו אלהים אחרים. ואקח את־אביכם את־אברהם מעבר הנהר ואולף אותו בכל־ארץ כנען וארבה את־זרעו ואתן־לו את־יצחק ואתן ואתן ליצחק את־יעקב ואת־עשו ואתן לעשו את־הר שעיר לרשת אותו ויעקב ובניו ירדו מצרים.

ברוך שומר הבטחתו לישראל. ברוך הוא. שהקדוש ברוך הוא. חשב את הקץ. לעשות כמה שאמר לאברהם אבינו בבטחון ביום ההוא. ויאמר לאברהם ידע תדע כי יגר. יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום

וְיָרְעוּ אֶתְנוּ הַמִּצְרִים וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה.

וַיָּרְעוּ אֶתְנוּ הַמִּצְרִים. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. הִבֵּה נִתְחַכְמָה לוֹ פִּי-יִרְבֵּה וְהָיָה כִּי-תִקְרָאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסֵף גַּם-הוּא עַל-שִׁנְאֵינוּ וְנִלְחַם-בָּנוּ וְעָלָה מִן-הָאָרֶץ:

וַיַּעֲנוּנוּ. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּשְׁמְנוּ עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עַנּוּתוֹ בְּסַבְלָתָם וַיִּבְּנוּ עָרֵי מִסְכָּנוֹת לְפָרְעֹה אֶת-פְּתָחַם וְאֶת-רַעְמָסֶס:

וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. וַיַּעֲבֹדוּ מִצְרַיִם אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֹה:

וּנְצַעַק אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת-קוֹלְנוּ וַיִּרְא אֶת-עַנְיֵנוּ וְאֶת-עַמְלָנוּ וְאֶת-לַחְצָנוּ

וּנְצַעַק אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. וַיְהִי בַיָּמִים הַרְבִּיּוֹת הָהֵם וַיָּמָת מֶלֶךְ מִצְרַיִם וַיֵּאָנְחוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל מִן-הָעֲבֹדָה וַיִּזְעַקוּ וַתַּעַל שׁוֹעַתָם אֶל-הָאֱלֹהִים מִן-הָעֲבֹדָה:

וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת קוֹלְנוּ. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת-נִאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת-בְּרִיתוֹ אֶת-אַבְרָהָם אֶת-יִצְחָק וְאֶת-יַעֲקֹב:

וַיִּרְא אֶת עַנְיֵנוּ. זֶה פְּרִישׁוֹת דְּרוֹךְ אֶרֶץ. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּדַּע אֱלֹהִים:

וְאֶת עַמְלָנוּ. אֵלּוּ הַבְּנִיּוֹת. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. וַיִּצְוּ פָּרְעֹה לְכָל-עַמּוֹ לֵאמֹר כָּל-הַבָּנִים הַיְלֹוד הַיֵּאֲרָה תִשְׁלִיכֶהוּ וְכָל-הַבָּת תִּחְיֶינָה:

וְאֶת לַחְצָנוּ. זֶה הַדַּחֵק. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. וְגַם-רָאִיתִי אֶת-הַלַּחֲץ אֲשֶׁר מִצְרַיִם לֹחֲצִים אֹתָם:

וַיּוֹצֵאנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרַע נְטוּיָה וּבַמָּוָא גָּדֹל וּבְאִתּוֹת וּבַמִּפְתָּיִם:

וַיּוֹצֵאנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם. לֹא עַל יְדֵי מִלְחָמָה. וְלֹא עַל יְדֵי שָׂרָף. וְלֹא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ. אֲלֹא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַבּוּדוֹ וּבַעֲצָמוֹ. שֶׁנֶּאֱמַר. וְעַבְרַתִּי בְּאָרֶץ-מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֶּה וְהִפִּיתִי כָל-בְּכוֹר בְּאָרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד-בְּהֵמָה וּבְכָל-אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי יְהוָה:

וְעַבְרַתִּי בְּאָרֶץ מִצְרַיִם. אֲנִי וְלֹא מִלְחָמָה. וְהִפִּיתִי כָל-בְּכוֹר. אֲנִי וְלֹא שָׂרָף. וּבְכָל-אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים. אֲנִי וְלֹא שְׁלִיחַ. אֲנִי יְהוָה. אֲנִי הוּא וְלֹא אֲחֵר:

אֲמַרו רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרֵנוּם לְבִרְכָה. כְּשִׁירֵד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרַיִם בְּמִצְרַיִם. יָרְדוּ עַמּוֹ תִשְׁעַת אֲלָפִים רַבּוֹת. מִהֵם מִלְּאֲכֵי אֵשׁ. וּמִהֵם מִלְּאֲכֵי בָרָד. וּמִהֵם מִלְּאֲכֵי זֵיעַ. וּמִהֵם מִלְּאֲכֵי רִחַת. וּמִהֵם מִלְּאֲכֵי חֲלָחֳלָה. וְרַחֲוֵת וְחֲלָחֳלָה אוֹחֲזֵת לְמִי שֶׁהוּא רוֹאֶה אוֹתָם. אֲמַרו לְפָנָיו רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם. וְהֵלֵא מֶלֶךְ בְּשֵׁר וְדָם כְּשֶׁהוּא יוֹרֵד לְמִלְחָמָה שָׂרְיוֹ וְעַבְדָּיו מְשִׁיפִין בְּכַבּוּדוֹ. וְאִתָּה מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בֵּן עֲלֵינוּ. שֶׁאֵנְחָנוּ עַבְדֶּיךָ. וְהֵם בְּנֵי בְרִיתְךָ. נִרְדַּ וְנַעֲשֶׂה עִמָּם מִלְחָמָה. אָמַר לָהֶם. אֵינִי דַעֲתִי מִתְקַרְרַת עַד שֶׁאֲרֹד אֲנִי בַעֲצָמִי. אֲנִי בְּכַבּוּדִי. אֲנִי בְּגִדְוֹלְתִי. אֲנִי בְּקַדְשִׁתִּי. אֲנִי יְהוָה אֲנִי הוּא וְלֹא אֲחֵר:

בְּיַד חֲזָקָה. זֶה הַדְּבָר. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. הִנֵּה יַד-יְהוָה הִוְיָה בְּמִסְכְּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בְּסוּסִים בְּחֲמָרִים בְּגַמְלִים בְּבַקָּר וּבַצֹּאן דְּבָר כָּבֵד מְאֹד:

וּבְזֹרַע נְטוּיָה. זֶה הַחֶרֶב. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. וְחֶרֶב שְׁלֹפָה בְּיַד נְטוּיָה עַל-יְרוּשָׁלַם:

וּבַמָּוָא גָּדֹל. זֶה גְלוּי שְׁכִינָה. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. אוֹ הַנִּסָּה אֱלֹהִים לְבוֹא לְקַחַת לוֹ גּוֹי מִקְרֹב גּוֹי בְּמִסְתַּת בְּאִתּוֹת וּבַמִּוִּפְתָּיִם וּבַמִּלְחָמָה וּבְיַד חֲזָקָה וּבְזֹרַע נְטוּיָה וּבַמִּוִּפְתָּיִם גְּדֹלִים כָּכָל אֲשֶׁר-עָשָׂה לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לַעֲיֹנֶיךָ:

וּבְאִתּוֹת. זֶה הַמַּשָּׂה. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. וְאֶת-הַמַּשָּׂה הַזֶּה תִּסַּח בְּיַדְךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה-בּוֹ אֶת-הָאִתּוֹת:

וּבַמִּפְתָּיִם. זֶה הַדָּם. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. וְנִתְּתִי מוֹפְתִים בְּשִׁמִּים וּבְאָרֶץ.

דָם וְאֵשׁ וְתִימְרוֹת עָשָׁן:

דָּבַר אַחֵר. בְּיַד חֲזָקָה שְׁתִּימִים. וּבְזֵרוּעַ נְטוּיָה שְׁתִּימִים. וּבְמָרָא גָדֹל שְׁתִּימִים. וּבְאֵתוֹת שְׁתִּימִים. וּבְמִפְתֵּי שְׁתִּימִים:

אלו עֶשֶׂר מִכּוֹת שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמַּצְרִיִּים בְּמַצְרַיִם. וְאֵלוּ הֵן:

דָם, צְפֻרְדֵּעַ, כְּנִים, עָרוֹב, דָּבָר, שְׁחִין,

בָּרָד, אַרְבֶּה, חֲשָׁה, מַכַּת בְּכוֹרוֹת

רַבִּי יְהוֹדָה הֵיךְ נוֹתֵן בָּהֶם טִימְנִים:

דְּצ"ךְ עַד"ש בְּאֵח"ב

רַבִּי יוֹסִי הַגָּלִילִי אוֹמֵר. מִנֵּין אָתָּה אוֹמֵר טֵלְקוּ הַמַּצְרִיִּים בְּמַצְרַיִם עֶשֶׂר מִכּוֹת. וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים מִכּוֹת. בְּמַצְרַיִם מֵה הוּא אוֹמֵר. וַיֹּאמְרוּ הַחֲרָטְמִים אֶל־פְּרָעָה אֲצִבֵּעַ אֱלֹהִים הוּא. וְעַל הַיָּם מֵה הוּא אוֹמֵר. וַיֵּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בְּמַצְרַיִם וַיֵּירָאוּ הָעָם אֶת־יְהוָה וַיֹּאמְרוּ בֵּיהוָה וּבַמָּשָׁה עֲבָדוּ:

כִּמָּה לָקוּ בְּאֲצִבֵּעַ. עֶשֶׂר מִכּוֹת. אָמור מֵעַתָּה בְּמַצְרַיִם לָקוּ עֶשֶׂר מִכּוֹת. וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים מִכּוֹת:

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר. מִנֵּין שְׁכַל מִכָּה וּמִכָּה שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמַּצְרִיִּים בְּמַצְרַיִם הֵיטָה שֶׁל אַרְבַּע מִכּוֹת. שֶׁנֶּאֱמַר. יִשְׁלַח־בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה מְשֻׁלַּחַת מִלְּאֲכֵי רָעִים. עֲבָרָה אַחַת. וְזַעַם שְׁתִּימִים. וְצָרָה שְׁלֹשׁ. מְשֻׁלַּחַת מִלְּאֲכֵי רָעִים אַרְבַּע. אָמור מֵעַתָּה בְּמַצְרַיִם לָקוּ אַרְבַּעִים מִכּוֹת. וְעַל הַיָּם לָקוּ מֵאַתֵּים מִכּוֹת:

רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר. מִנֵּין שְׁכַל מִכָּה וּמִכָּה שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמַּצְרִיִּים בְּמַצְרַיִם הֵיטָה שֶׁל חֲמֵשׁ מִכּוֹת. שֶׁנֶּאֱמַר. יִשְׁלַח־בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה מְשֻׁלַּחַת מִלְּאֲכֵי רָעִים. חֲרוֹן אַפּוֹ אַחַת. עֲבָרָה שְׁתִּימִים. וְזַעַם שְׁלֹשׁ. וְצָרָה אַרְבַּע. מְשֻׁלַּחַת מִלְּאֲכֵי רָעִים חֲמֵשׁ. אָמור מֵעַתָּה בְּמַצְרַיִם לָקוּ חֲמִשִּׁים מִכּוֹת. וְעַל הַיָּם לָקוּ מֵאַתֵּים וּחֲמִשִּׁים מִכּוֹת:

כִּמָּה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לְמָקוֹם עֲלִינוּ:

אֵלוּ הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם. וְלֹא עָשָׂה בָּהֶם שְׁפָטִים
אֵלוּ עָשָׂה בָּהֶם שְׁפָטִים. וְלֹא עָשָׂה בְּאֱלֹהֵיהֶם
אֵלוּ עָשָׂה בְּאֱלֹהֵיהֶם. וְלֹא הִרְג בְּכוֹרֵיהֶם
אֵלוּ הִרְג בְּכוֹרֵיהֶם. וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם

וּמִנֵּין שֶׁנָּתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם. שֶׁנֶּאֱמַר. וַיִּנְצְלוּ אֶת־מִצְרַיִם. עֲשֹׂאוּהָ כְּמַצוּלָה שְׁאִין בַּה דְּגִים. דְּבַר אַחֵר עֲשֹׂאוּהָ כְּמַצוּדָה שְׁאִין בַּה דְּגָן. לָמָּה מִחֲבַב הַכְּתוּב אֶת בְּצַת הַיָּם יוֹתֵר מִבְּצַת מַצְרַיִם. אֲלֵא מֵה שֶׁהֵיךְ בְּבַתִּים נִשְׁלוּ בְּמִצְרַיִם. וַיֵּמָּה שֶׁהֵיךְ בְּבַתִּי תִשְׁוֹרְאוֹת נִשְׁלוּ עַל הַיָּם. וְכֵן הוּא אוֹמֵר כִּנְפִי יוֹנָה נִחְפָּה בְּכֶסֶף. זוֹ בְצַת מִצְרַיִם. וְאֲבָרוֹתֶיהָ בִּירְבָּרָן חֲרוּץ. זוֹ בְצַת הַיָּם. וְתַרְבִּי וְתַגְדְּלִי וְתַבְּאִי. זוֹ בְצַת מִצְרַיִם. בְּעַדֵי עַדִּיִים. זוֹ בְצַת הַיָּם. תוֹרֵי זָהָב נִעֲשֶׂה לָּהּ. זוֹ בְצַת מִצְרַיִם. עַם נְקֻדוֹת הַכֶּסֶף. זוֹ בְצַת הַיָּם:

אֵלוּ נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם. וְלֹא קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם
אֵלוּ קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם. וְלֹא הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחֻרְבָּה
אֵלוּ הֶעֱבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחֻרְבָּה. וְלֹא שָׁקַע צְרִינוּ בְּתוֹכוֹ
אֵלוּ שָׁקַע צְרִינוּ בְּתוֹכוֹ. וְלֹא סִפַּק צָרְכֵנוּ בְּמִדְבָּר אַרְבַּעִים שָׁנָה
אֵלוּ סִפַּק צָרְכֵנוּ בְּמִדְבָּר אַרְבַּעִים שָׁנָה. וְלֹא הֶאֱכִילָנוּ אֶת הַמָּן
אֵלוּ הֶאֱכִילָנוּ אֶת הַמָּן. וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַשֶּׁבֶת
אֵלוּ נָתַן לָנוּ אֶת הַשֶּׁבֶת. וְלֹא קָרַבְנוּ לְפָנֵי הַר סִינִי
אֵלוּ קָרַבְנוּ לְפָנֵי הַר סִינִי. וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה
אֵלוּ נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה. וְלֹא הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
אֵלוּ הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וְלֹא בָּנָה לָנוּ אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ

עַל אַחַת כִּמָּה וְכִמָּה טוֹבָה כְּפוּלָה וּמְכֻפָּלַת לְמָקוֹם עֲלִינוּ. הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם.

מצה זו שאנחנו אוכלים על שום מה. על שום שלא הספיק בצקם של אבותינו להחמיץ. עד שנגלה עליהם מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא וגאלם מיד. שנאמר. ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם:

יאחז המרור בידו ויאמר

מרור זה שאנחנו אוכלים על שום מה. על שום שמררו המצריים את חיי אבותינו במצרים. שנאמר. וימררו את חיייהם בעבדה קשה בחמר ובלבנים ובכל עבדה בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בצרף:

בְּכָל דּוֹר וְדוֹר חַיֵּב אָדָם לִרְאוֹת אֶת עַצְמוֹ כְּאִלוֹ הוּא יֵצֵא מִמִּצְרַיִם.

שנאמר: והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יהוה לי בצאתי ממצרים: שלא את אבותינו בלבד גאל הקדוש ברוך הוא. אלא אף אותנו גאל עמם. שנאמר: ואתנו הוציא משם למען הביא אותנו לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבותינו:

יכסה את המצה ולוקח את הכוס בידו עד גאל ישראל ויאמר

לפיקן: אנחנו חייבים. להודות. להלל. לשבח. לפאר. לרומם. להדר. ולקלס למי שעשה לאבותינו ולנו את כל הנסים האלו. הוציאנו מעבדות לחרות. ומשעבוד לגאולה. ומיגון לשמחה. ומאבל ליום טוב. ומאפלה לאור גדול. ונאמר לפניו הללויה:

עשה בהם שפטים. עשה באלהיהם. הרג בכוריהם. נתן לנו את ממונם. קרע לנו את היים. העבירנו בתוכו בחרבה. ששע צרינו בתוכו. ספק צרכנו במדבר ארבעים שנה. האכילנו את המן. נתן לנו את השבת. קרבנו לפני הר סיני. נתן לנו את התורה. הכניסנו לארץ ישראל. ויבנה לנו את בית הבחירה. לכפור על כל עונותינו:

רבן גמליאל היה אומר. כל מי שלא אמר שלשה דברים אלו בפסח לא יצא ידי חובתו. ואלו הן.

פֶּסַח. מִצָּה. וּמְרוֹר:

כשיאמר פסח יסתכל בזרוע אבל לא יאחזנו בידו

פסח שהיו אבותינו אוכלים בזמן שבית המקדש היה קיים על שום מה. על שום שפסח הקדוש ברוך הוא על בתי אבותינו במצרים. שנאמר. ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל וישך העם וישתחוו:

אמונים ערכו שבח. לאל ושבחו שבח.

ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה: הרימו קול שירים. שמחו בליל שמורים. על מצות ומרורים. אכלו ושתו ייני:

ואמרתם

ראשון לכל ראשונים. על יד ציר אמונים. מיד כל מענים. הציל כל המוני:

ואמרתם

נשי אל זכרתי. וחסדיו ספרתי. עתה ידעתי. כי גדול יהוה:

ואמרתם

כוכבי השמים. מנשה ואפרים. יצאו ממצרים. כל צבאות יהוה:

ואמרתם

הנחיל תורתו. לעמו ועדתו. שומרי מצותו. עם נושע ביהוה:

ואמרתם

נפלאים מעשיך. ועצומים נשיך. יאמרו כל חוסיך. טוב לחסות ביהוה:

ואמרתם

רחצה

ירחץ ידיו וקודם שירחץ טוב לומר בקשה זו

לשם יחוד קדשא בריהו הוא ושכינתיה. ברחילו ורחימו. ורחימו ורחילו. ליחדא שם יוד ק"א בוא"ו ק"א. ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל. ובשם כל הנפשות. והרוחות והנשמות ומלבושיהם והקרובים להם. שמקלות אצילות בריאה יצירה עשייה. ומכל פרטי אצילות בריאה יצירה עשייה. וכל פרוץ וספירה. הנה אנכי מוכן ומזמן לקיים מצות עשה מן התורה לאכול מצה בלילה הזאת של חג המצות. כאשר צונו יהוה אלהינו בתורתו הקדושה בערב תאכלו מצות. והריני מוכן לקיים מצות לא תעשה דלא יאכל חמץ. ומצות לא תעשה דכל מחמץ לא תאכלו. ומצות לפרוש מאכילת חמץ. שנאמר שבעת ימים מצות תאכלו. ולא הבא מכלל עשה עשה. ומצות לא תעשה שלא לאכול תערוכת חמץ. ומצות לא תעשה דלא יראה לך חמץ ולא יראה לך שאר. ומצות לא תעשה דשאר לא ימצא בבתיכם. כדי לעשות נחת רוח ליוצרינו ולעשות רצון בוראנו. כדי לתן שורש מצות אלו במקום עלינו.

ויהי רצון מלפני יהוה אלהינו ואלהי אבותינו שתהא חשובה ומקבלת ורצויה לפניך מצוה זו של אכילת מצה בלילה הזאת. ויעלה לפניך כאלו כנתי בכל הכפונות הראויות לכוון במעשה ודבור וכונה ומחשבה ורעותא דלבא. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידיו כוננה.

ירחץ ידיו. וקודם שינגבן יגביהן כנגד פניו ויברך:

ברוך אתה יהוה. אלהינו מלך העולם. אשר קדשנו במצותיו וצונו על נשילת ידים:

הללויה הללו עבדי יהוה הללו את שם יהוה יהי שם יהוה מברך מעתה ועד עולם ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יהוה רם על כל גוים יהוה על השמים כבודו מי כיהוה אלהינו המגביה לשבת המשפילי לראות בשמים ובארץ מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה:

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו הים ראה וינט הירדן יטב לאחור ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן מהלך הים כי תנוס הירדן תטב לאחור ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני צאן מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב ההפכי הצור אגם מים חלמיש למעיניו מים:

מזוג כוס שניה

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. אשר גאלנו וגאל את אבותינו ממצרים. והגיענו הלילה הזה. לאכול בו מצה ומרור. כן יהוה אלהינו ואלהי אבותינו הגיענו למועדים ולרגלים אחרים הבאים לקראתנו לשלום. שמחים בבנין עיר. וששים בעבודתך. ונאכל שם מן הדבחים ומן הפסחים אשר יגיע דמם על קיר מזבחך לרצון. ונודה לך שיר חדש על גאלתנו ועל פדות נפשנו. ברוך אתה יהוה גאל ישראל:

לשם יחוד קדשא בריהו הוא ושכינתיה. ברחילו ורחימו. ורחימו ורחילו. ליחדא שם יוד ק"א בוא"ו ק"א. ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל. הריני מוכן ומזמן לשמות יין של כוס שני מארבע כוסות שתקנו חכמים זכרונם לברכה בליל חג המצות. שכל אחד ואחד מהם הוא מצוה בפני עצמה. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידיו כוננה עלינו ומעשה ידיו כוננה:

וישתה את הכוס בהסבה בלי ברכה

מוציא מצה

יקח שלשת המצות (שתי השלמות והפרוסה שביניהן) ויברך המוציא וישמיט מצה התחתונה ויברך על השלימה והפרוסה על אכילת מצה ויבצע שתי כזיתות (נ"ח גרם) משתיהן יחד ויאכלם בהסבה ויזהר שלא ידבר בדברים חיצוניים בין אכילת מצה לאכילת הכורך

קודם שיברך המוציא יאמר

עֵינַיִכָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן־לָהֶם אֶת־אֲכָלָם בְּעֵתוֹ פּוֹתֵם אֶת־יָדְךָ (ר"ת פא"י שהוא מספר יאהדונהי ומספר סא"ל וס"ת חת"ך) וּמִשְׁבִּיעַ (כמספר חת"ך) לְכָל־חַי רְצוֹן

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הַמוֹצִיא לָחֶם מִן הָאָרֶץ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בַּמִּצּוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מִצָּה:**

מְרוֹר

יקח כזית (כ"ט גרם) מרוור וישבל אותו בחרוסת וינער מעט מהחרוסת שעליו כדי שישאר בו קצת מרירות וקודם שיברך עליו יאמר:

לְשֵׁם יְחִיד קִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתִיה. בְּדַחֲלוֹ וְרַחֲמֵינוּ. וְרַחֲמֵינוּ וְדַחֲלוֹ. לִיְחִידָא שֵׁם יו"ד ק"א בְּוֹא"ו ק"א. בְּיַחֲוֹדָא שְׁלָיִם (יהוה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הַרִינִי רוּצָה לְמַסַּח מִצּוֹת אֲכִילַת מְרוֹר עַל יְדֵי הוּא שְׁמִיר וְנַעֲלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. וְיִהִי נַעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה:

ואחר כך יברך ויאכלנו בלי הסבה

**בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בַּמִּצּוֹתָיו
וְצִוָּנוּ עַל אֲכִילַת מְרוֹר:**

כורך

יקח המצה השלישית ויבצע ממנה בזית ויקח כזית מרוור ויכורך שניהם יחד וישבלם בחרוסת ויאמר

**מִצָּה וּמְרוֹר בְּלֹא בִרְכָה. זְכוֹר לְמִקְדָּשׁ. בְּיָמֵינוּ יְחִדְשׁ. כְּהִלָּל
הַזָּקֵן שֶׁהָיָה כּוֹרֵךְ וְאוֹכֵל בְּבֵת אַחַת. לְקַיִם מֵה שְׁנֵאַמֵּר:
עַל מִצּוֹת וּמְרוֹרִים יֹאכְלֵהוּ:**

ויאכלם בהסבה

שלחן עורך

יאכל סעודתו בשמחה ולא ישבע הרבה כדי שיוכל לאכול אפיקומן בתיאבון

יאכל ביצה וקודם שיאכלנה יאמר:

זְכוֹר לְקַרְבַּן חֲגִיגָה

בתוך הסעודה טוב לומר לשון זה

שְׁלַמָּא עֲלֵךְ יוֹמָא טַבָּא קַדִּישָׁא. שְׁלַמָּא עֲלֵךְ חֲגָא קַדִּישָׁא. שְׁלַמָּא עֲלֵךְ אוֹשְׁפִיזָא קַדִּישָׁא. אַנְתָּ הוּא מְקַרָּא קוֹדֵשׁ. זְמִין אַנְתָּ לְהוּא אֲמַר דְּאִקְרִי קוֹדֵשׁ. לְאִתְעִשְׂרָא בֵּיהּ וְלֹא שְׁתֵּאבָּא בֵּיהּ. וְתַתְּקִידְשׁ וְיִשְׁפַּח בְּךָ חֲדוּתָא. הָא אַנְתָּ שְׂאִיב מִהוּא עֲמִיקָא דְעִמְקוּתָא. דְנַחֲלִין וּמִבּוֹעֵין נִפְקִין מִנִּיהּ. הָא יִשְׂרָאֵל דְאִתְקַרְוִי קוֹדֵשׁ מִזְבְּלִין לֵךְ בְּאַנְפִּין נְהִירִין. בְּחֲדוּתָא וּבְתִשְׁבִּחָתָא. טַמְנִין לֵךְ מִתְקַנִּין לֵךְ סַעֲדָתָא יִתִּירָא. מִסְדְּרִין פְּתוּרִין מִמְסַנֵּי גְרַמְיָהּ בְּמַאֲנֵי יָקֵר. חֲדָאוּ וּמִשְׁבַּחֵין שְׂבַחָא לְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא:

חֲגָא דְפִסְחָא דְרוּעָא יִמְיָא. כְּמָה חֲבִיב אַנְתָּ וְיִקְרִי. בְּךָ נִפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִרְשׁוּתָא אַחְרָא וְעָאלוּ בְּרִשׁוּתָא קַדִּישָׁא. בְּךָ כְּתִיב שְׂבַעַת יָמִים שְׂאֵר לֹא יִמְצָא בְּבִתְיָכֶם. הָאֵי לְחֵמָא אִקְרִי מִצָּה בְּגִין דְקָא מְשַׁדְּדַת וּמִבְרַחַת לְכָל סְטָרִין בִּישׁוּן וְעִבִיד בְּהוּ קִשְׂטָה. כְּגוֹנָא דְשְׂדֵי דְמִזוּזָה דְמִבְרַחַת לְשָׂדִים וּמִזִּיקִים דְתַרְעָא. אוּף הֲכִי אִיהִי מִבְרַחַת לְכָל סְטָרִין בִּישׁוּן וְעִבִיד קִשְׂטָה בְּהוּ. כְּמָה חֲבִיבִין יוֹמִין דִּילְךָ דְאִינוּן יוֹמֵי חֲדוּתָא. אִינוּן יוֹמִין דְסִלְקִין לִיקְנָא עֲלָהּ. בְּךָ חֲדָאוּ יִשְׂרָאֵל בְּחֲדוּתָא דְפּוֹרְקָנָא דְמַאֲרִיהוֹן. בְּךָ מְשַׁבְּחִין יִשְׂרָאֵל גְּבוּרַתִּיהּ דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּבְדָא יְהִיבִי חִילָא לְעֵלָא. בְּךָ חֲדִי קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּסַפּוּרָא דְשְׂבַחָא דִּילְהוֹן. בְּךָ אֲכָלִין יִשְׂרָאֵל מִיְכָלָא דְאַסוּתָא. בְּךָ אֲכָלִין מִצָּה דְאִיהִי אַסוּתָא לְמִיעַל וּלְמַנְדַּע בְּרָזָא דְמַהִימְנוּתָא דָּא אִיהוּ נְהַמָּא דְאַחֲכִימוּ בֵּיהּ יִשְׂרָאֵל חֲכַמְתָּא עֲלָהּ דְאוּרִייתָא וְעָאלוּ בְּאַרְחָהּ. בְּךָ יִשְׂרָאֵל כְּלָהוּ צְרִיכִין לְמַהֲוֵי שְׁמוּרִים וּנְטוּרִים מְחַמְץ וּשְׂאוֹר כְּכֹל שְׂהוּא. וְכֹל מְאַכְלִין וּמִשְׁקִין כְּלָהוּ נְטוּרִין. עֲלֵךְ כְּתִיב אֶת־חֵג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר. בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

נודָה לַהּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עַל שְׁהַנְחִלָּתָ לְאָבוֹתֵינוּ. אַרְצָ חֲמֵדָה טוֹבָה וּרְחֻבָה. בְּרִית וְתוֹרָה חַיִּים וּמְזוּן. עַל שְׁהוֹצַאתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם. וּפְדִיתָנוּ מִבַּיִת עֲבָדִים. וְעַל בְּרִיתְךָ שְׁחַתְמָתָ בְּבִשְׂרָנוּ. וְעַל תּוֹרָתְךָ שְׁלַמְדָתָנוּ. וְעַל חֻסֵי רְצוֹנְךָ שֶׁהוֹדַעְתָּנוּ. וְעַל חַיִּים וּמְזוּן שֶׁאַתָּה אֵן וּמַפְרִינֶס אֹתָנוּ:

צפון

אחר שגמר סעודתו יקח חצי המצה שמר לאפיקומן ויאכל ממנו שתי כזיתות בהסבה ואם הוא חלש וקשה עליו לאכול שתי כזיתות יאכל רק כזית אחד ויאכל אותו במקום אחד ולא בשני מקומות ויזהר לאכול קודם חצות ולא יאכל שום דבר אחריו וקודם שיאכלנו יאמר:

עַל הַכֹּל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. וּמְבָרְכִים אֶת שְׁמֶךָ. כָּאֲמוּר. וְאָכַלְתָּ וּשְׂבַעְתָּ וַיְבָרְכֶתָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל-הָאֶרֶץ הַטְּבֵה אֲשֶׁר נָתַתְּ לָךְ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. עַל הָאֶרֶץ וְעַל הַמְּזוּן:

זכר לקרבן פסח הנאכל על השבע

ברך

ימזגו כוס של אליהו ופותחים את הדלת ישול מים אחרונים ויאחז בידו כוס שלישי ויברך ברכת המזון וקודם שיברך יאמר

רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ. וְעַל הָרַ צִיּוֹן מְשֻׁכָּן כְּבוֹדְךָ. וְעַל הַיְכָלְךָ. וְעַל מַעוֹנֶךָ. וְעַל דְּבִירֶךָ. וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שְׁמֶךָ עָלָיו. אֲבִינוּ. רַעֲנוּ. זִוְנֵנוּ. פְּרִיטְנוּ. כְּלַכְלֵנוּ. הֲרוּיַחְנוּ הַרְוֵחַ לָנוּ מִהֵרָה מִכָּל צָרוֹתֵינוּ. וְנֵא, אֵל תִּצְרִיכֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. לְיַדֵי מַתְּנֹת בִּשְׁרָ וְדָם. וְלֹא לְיַדֵי הַלְּאֹתָם. אֲלֵא לְיַדְךָ הַמְּלָאָה וְהַרְחֹבָה. הַעֲשִׂיָרָה וְהַפְתּוּחָה. יְהִי רְצוֹן שְׁלֵא נִבּוֹשׂ בְּעוֹלָם הַזֶּה. וְלֹא נִכְלָם לְעוֹלָם הַבָּא. וּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחָךָ תַּחְזִירֵנוּ לְמַקוֹמָהּ בְּמִהֵרָה בְּיַמֵּינוּ:

למנצח בנגינת ממזמר שיר אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה לדעת בארץ ברך בבלגאים ישועתך יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם ישמחו וירננו לאמים כיתשפט עמים משור ולאמים בארץ פנחס סלה יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו יברכנו אלהים ויבראו אתו כל-אפסי-ארץ.

בשבת אומרים:

רַחֵם וְהַחֲלִיצֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתַיְךָ וּבְמִצְוֹת יוֹם הַשְּׁבִיעִי. הַשִּׁבְתָּ הַגְּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ הַזֶּה. כִּי יוֹם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ הוּא מִלְפָּנֶיךָ. נִשְׁבּוּת בּוּ וְנַנּוּחַ בּוּ וְנִתְעַנֶּג בּוּ מִמִּצְוֹת חֻסֵי רְצוֹנְךָ. וְאֵל תְּהִי צָרָה וְיֵגוֹן בְּיוֹם מְנוּחַתָּנוּ. וְהִרְאֵנוּ בְּנַחֲמַת צִיּוֹן בְּמִהֵרָה בְּיַמֵּינוּ. כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַנְּחֻמּוֹת. וְהַגַּם שְׂאֲכֵלְנוּ וְשִׂתִּינוּ חֻרְבֵן בֵּיתְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ לֹא שְׁכַחְנוּ. אֵל תִּשְׁכַּחְנוּ לְנִצּוּחַ וְאֵל תִּזְנַחְנוּ לַעֲדַי כִּי אֵל מַלְךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה:

אם הם שלשה אומר המברך

הב לן ונברך למלכא עלאה קדישא: (עונים שמים)

ברשות מלכא עלאה קדישא. (בשבת וברשות שבת מלכתא.) וברשות יומא טבא קדישא.

וברשותכם. נברך (בעשרה ויותר אלהינו) שאכלנו משלו:

והמסובים והוא עונים ברוך (בעשרה ויותר אלהינו) שאכלנו משלו ובטובו הגדול חיינו:

בליל ראשון (ושני בחוץ לארץ) אם לא אמר יעלה ויבא חוזר לראש

אלהינו ואלהי אבותינו. יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו. וזכרון אבותינו. זכרון ירושלים עירך. וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך. לפלטה לטובה. לחן לחסד ולרחמים. לחיים טובים ולשלום. ביום חג המצות הזה. ביום טוב מקרא קדש הזה. לרחם בו עלינו ולהושיענו. זכרנו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בּוּ לְטוֹבָה. וּפְקַדְנוּ בּוּ לְבִרְכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוּ לְחַיִּים טוֹבִים. בְּדַבָּר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. חוּס וְחָנַנּוּ וְחִמּוֹל וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֱלֹהֶיךָ עַיְנֵינוּ. כִּי אֵל מַלְךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה:

ברוך אַתָּה יְהוָה. אֱלֹהֵינוּ מַלְךְ הַעוֹלָם. הָאֵל הַזֵּן אוֹתָנוּ וְאֶת הַעוֹלָם כְּלוּ בְטוֹבוֹ. בְּחֵן בְּחֶסֶד בְּרוּחַ וּבְרַחֲמִים רַבִּים. נָתַן לָחֵם לְכָל-בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ. וּבְטוֹבוֹ הַגָּדוֹל תַּמִּיד לֹא חָסַר לָנוּ. וְאֵל יְחַסֵּר לָנוּ מִזוֹן תַּמִּיד לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הוּא אֵל אֵן וּמַפְרִינֶס לְכָל. וְשְׁלַחְנוּ עֲרוּךְ לְכָל. וְהִתְקִין מַחְיָה וּמְזוּן לְכָל בְּרִיּוֹתָיו אֲשֶׁר בָּרָא בְּרַחֲמָיו וּבְרוּב חֶסְדָּיו. כָּאֲמוּר. פּוֹתַח אֶת-יָדְךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל-חֵי רְצוֹן. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. הַזֵּן אֶת הַכֹּל:

ותבנה ירושלים עירך במהרה בימינו.

בשבת: הרחמן הוא ינחילנו עולם שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:

הרחמן הוא ינחילנו יום שכלו טוב:

הרחמן הוא ישע תורתו ואהבתו בלבנו ותהיה יראתו על פנינו לבלתי נחטא. ויהי כל-מעשינו לשם שמים:

ברכת האורח

הרחמן הוא יברך את השלחן הזה שאכלנו עליו ויסדר בו כל-מעדני עולם. ויהיה כשלחנו של אברהם אבינו. כל רעב ממנו יאכל. וכל צמא ממנו ישקה. ואל יחסר ממנו כל טוב לעד ולעולמי עולמים. אמן: הרחמן הוא יברך בעל הבית הזה ובעל השערה הזאת. הוא יבניו ואשתו וכל אשר לו. ובנים שיחיו. ובנכסים שיירבו. ברוך יהוה חילו ופעל ידיו תרצה. ויהיו נכסיו ונכסיו מצלחים וקרובים לעיר. ואל יזדקק לפניו ולא לפנינו שום דבר חטא ורהור עון. שש ושמש כל הימים בעשר וכבוד. מעתה ועד עולם. לא יבוש בעולם הזה. ולא יכלם לעולם הבא. אמן כו יהי רצון:

הרחמן הוא יחיינו ויזכנו ויזכרנו ליימות המשיח וילבנו בית המקדש וילחי העולם הבא.

מגדול ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לזוד ולזרעו עד-עולם: כפירים רשו ורעבו ודרשו יהוה לא יחסרו כל-טוב: נער הייתי גם-זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם: כל-היום חונן ומלוה וזרעו לברכה: מה שאכלנו יהיה לשבעה. ומה ששתינו יהיה לרפואה. ומה שהותרנו יהיה לברכה. כדכתיב. ויתן לפניהם ויאכלו ויוותרו כדבר יהוה: ברוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ: ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו: יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את-עמו בשלום: עושה שלום במרומו הוא ברחמיו יעשה שלום עלינו. ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן:

כוס שליטת

לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתיה. בדחילו ורחימו. ורחימו ודחילו. ליחדא שם י"ד ק"א בוא"ו ק"א. ביחודא שלים (יהוה) בשם כל ישראל. הריני מוכן ומזמן לשתות יין של כוס ברכת המזון שהיא כוס שלישי מארבע כוסות שתקנו חכמים זכרונם לברכה בליל חג המצות. שכל אחד ואחד מהם הוא מצוה בפני עצמה. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו

ברוך אתה יהוה בונה ירושלים

ואומר בלחש **אמן**:

אם שכח לומר יעלה ויבא ונזכר לפני שהתחיל ברכת השוב והמטיב יאמר

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. שנמתן ימים טובים לעמו ישראל. לששון ולשמחה. את יום חג המצות הזה. את יום טוב מקרא קדש הזה. ברוך אתה יהוה מקדש ישראל והזמנים:

אם שכח לומר רצה והחליצנו או יעלה ויבא בשבת ונזכר לפני שהתחיל ברכת השוב והמטיב יאמר

ברוך אתה יהוה אלהינו מלך העולם. שנמתן שבתות למנוחה לעמו ישראל. באהבה לאות ולברית. וימים טובים לששון ולשמחה. את יום חג המצות הזה. את יום טוב מקרא קדש הזה. ברוך אתה יהוה מקדש השבת ישראל והזמנים:

ברוך אתה יהוה. אלהינו מלך העולם. האל אבינו. מלכנו. אדירנו. בוראנו. גואלנו. קדושנו. קדוש יעקב. רוענו רועה ישראל. המלך השוב. והמטיב לכל. שבכל יום ויום הוא הטיב לנו. הוא מטיב לנו. הוא יטיב לנו. הוא גמלנו. הוא גומלנו. הוא יגמלנו לעד חן וחסד ורחמים וריח והצלה וכל טוב:

יענו **אמן**

הרחמן הוא ישתבח על כשא כבודו: הרחמן הוא ישתבח בשמים ובארץ: הרחמן הוא ישתבח בנו לדור דורים: הרחמן הוא קרן לעמו ירים: הרחמן הוא יתפאר בנו לנצח נצחים: הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד ולא בבזוי בהתר ולא באשור בנחת ולא בצער: הרחמן הוא יתן שלום בינינו: הרחמן הוא ישלח ברכה ורחם והצלחה בכל מעשה ידיו: הרחמן הוא יצליח את דרכינו: הרחמן הוא ישבור על גלות מהרה מעל צוארנו: הרחמן הוא יוליכנו מהרה קוממיות לארצנו: הרחמן הוא ירפאנו רפואה שלמה. רפואת הנפש ורפואת הגוף: הרחמן הוא יפתח לנו את ידו הרחבה: הרחמן הוא יברך כל אחד ואחד ממנו בשמו הגדול כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב. בכל מכל כל. כן יברך אותנו יחד ברכה שלמה. וכן יהי רצון ונאמר אמן: הרחמן הוא יפרוש עלינו סכת שלום:

כּוֹס־יְשׁוּעוֹת אֲשֶׁא וּבִשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא. סְבְרֵי מְרִנּוּ
ועונים: לְחַיִּים

ויכוין לפסוד בברכה זו גם כוס רביעי

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

וישתהו בהסבה

ימזגו כוס רביעי ויקרא עליו את ההלל.

שֶׁפָּךְ חֲמַתְךָ אֶל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא־יְדַעוּךָ וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ:
כִּי אַכְל אֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־נְוֵהוּ הַשָּׁמַיִם: שֶׁפָּךְ־עַל־יָהֵם זַעֲמָךְ וַחֲרוֹן אַפֶּךָ יִשְׁיָגֵם:
תַּרְדֵּף בְּאֵף וּתְשַׁמְדֵם מִתַּחַת שָׁמַי הַיְהוָה:

הַאֲמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עֲנִיתִי מְאֹד אֲנִי אֲמַרְתִּי בְּחַפְזִי כָּל־הָאָדָם כַּזֹּב:

מִה־אֲשִׁיב לַיהוָה כָּל־תַּגְּמוֹלוֹהִי עָלַי כּוֹס־יְשׁוּעוֹת אֲשֶׁא וּבִשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא
נִדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ יִקָּר בְּעֵינַי יְהוָה הַמּוֹתֵה לַחֲסִידָיו אָנֹכָה
יְהוָה כִּי־אֲנִי עֲבָדְךָ אֲנִי־עֲבָדְךָ בְּוַאֲמַתְךָ פִּתְחַת לְמוֹסְרֵי לְךָ־אֲזַבַּח זָבַח תּוֹדָה
וּבִשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא נִדְרֵי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נִגְדָה־נָּא לְכָל־עַמּוֹ בְּחִצְרוֹת בַּיִת יְהוָה
בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלַם הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּ אֶת־יְהוָה כָּל־גּוֹיִם שִׁבְחֵהוּ כָּל־הָאָמִים כִּי גִבֹר עָלֵינוּ חֲסִדוֹ וְאֲמַת־
יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ הוֹדוּ לַיהוָה כִּי־שׁוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ יֵאֱמַר־נָּא יִשְׂרָאֵל כִּי
לְעוֹלָם חֲסִדוֹ יֵאֱמַר־נָּא בַּיִת־אֲהָרֹן כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ יֵאֱמַר־נָּא יִרְאִי יְהוָה כִּי
לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

מִן־הַמִּצַּר קָרַאתִי יְהוָה עֲנֵנִי בְּמִרְחֹב יְהוָה לִי לֹא אִירָא מִה־יַעֲשֶׂה לִי אָדָם
יְהוָה לִי בְּעֲזָרִי וְאֲנִי אֲרָאָה בְּשִׁנְאֵי שׁוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבִּטָּח בְּאָדָם שׁוֹב לַחֲסוֹת
בַּיהוָה מִבִּטָּח בְּנִדְבִיבִים כָּל־גּוֹיִם סָבְבוּנִי בִשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֵם סְבוּנִי גַם־סָבְבוּנִי
בִשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֵם סְבוּנִי כְּדַבּוּרִים דַּעְכוּ כִּי־אֵשׁ קוֹצִים בִּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילֵם
דַּחַה דַּחִיתֵנִי לְנֹפֵל וַיְהוָה עֲזָרְנִי עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה
בְּאֶהְלִי צְדִיקִים יְמִין יְהוָה עֲשֶׂה חֵיל יְמִין יְהוָה רִוְמָמָה יְמִין יְהוָה עֲשֶׂה חֵיל
לֹא אָמוֹת כִּי־אֲחִיָּה וְאֶסְפֹּר מַעֲשֵׂי יְהוָה יִסֹּר יִסְרְנִי יְהוָה וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנִי פִתְחוֹ־לִי
שַׁעֲרֵי־צַדִּיק אָבֹא־בָם אוֹדָה יְהוָה הַשַּׁעַר לַיהוָה צְדִיקִים יִבְאוּ בוֹ:

אוֹדָה כִּי עֲנִיתֵנִי וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה
אֲבֹן מַאֲסוֹ הַבּוֹנִים הֵיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה
מֵאֵת יְהוָה הֵיְתָה זֹאת הֵיא נִפְלְאָת בְּעֵינֵינוּ מֵאֵת יְהוָה הֵיְתָה זֹאת הֵיא נִפְלְאָת בְּעֵינֵינוּ:
זֶה־הַיּוֹם עֲשֶׂה יְהוָה נְגִילָה וְנִשְׁמְחָה בוֹ
אוֹדָה כִּי עֲנִיתֵנִי וַתְּהִי־לִי לִישׁוּעָה:
אֲבֹן מַאֲסוֹ הַבּוֹנִים הֵיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה
מֵאֵת יְהוָה הֵיְתָה זֹאת הֵיא נִפְלְאָת בְּעֵינֵינוּ מֵאֵת יְהוָה הֵיְתָה זֹאת הֵיא נִפְלְאָת בְּעֵינֵינוּ:
זֶה־הַיּוֹם עֲשֶׂה יְהוָה נְגִילָה וְנִשְׁמְחָה בוֹ

אֲנִי יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא. אֲנִי יְהוָה הוֹשִׁיעָה נָּא.
אֲנִי יְהוָה הַצְּלִיחָה נָּא. אֲנִי יְהוָה הַצְּלִיחָה נָּא.

לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא לָנוּ כִּי־לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד עַל־חֲסִדְךָ עַל־אֲמַתְךָ לְמָה יֵאֱמָרוּ
הַגּוֹיִם אֵי־הֵנָּה אֱלֹהֵיהֶם וְאֵלֵהֵינוּ בְּשִׁמְיֵם כָּל אֲשֶׁר חִפְץ עֲשֶׂה עֲצִבֵיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב
מַעֲשֶׂה יְדֵי אָדָם פֶּה־לָהֶם וְלֹא יַדְבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ אֲזַנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ
אֵף לָהֶם וְלֹא יִרְחוּן יְדֵיהֶם וְלֹא יִמְשִׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ לֹא־יִהְיוּ בְּגִרוֹנָם
כְּמוֹתֵם יְהִיוּ עֲשִׂיהֶם כָּל אֲשֶׁר־בִּשְׁמֵךְ בָּהֶם יִשְׂרָאֵל בְּשִׁחַ בַּיהוָה עֲזָרָם וּמַגְנָם הוּא
בַּיִת אֲהָרֹן בְּשִׁחוּ בַּיהוָה עֲזָרָם וּמַגְנָם הוּא יִרְאִי יְהוָה בְּשִׁחוּ בַּיהוָה עֲזָרָם וּמַגְנָם
הוּא יְהוָה זְכָרְנוּ יְבָרַךְ יְבָרַךְ אֶת־בַּיִת יִשְׂרָאֵל יְבָרַךְ אֶת־בַּיִת אֲהָרֹן יְבָרַךְ יִרְאִי
יְהוָה הַקְּשִׁנִים עַם־הַגְּדֹלִים יִסֹּף יְהוָה עֲלֵיכֶם וְעַל־בְּנֵיכֶם בְּרוּכִים אַתֶּם
לַיהוָה עֲשֶׂה שְׁמִים וְאָרְץ הַשְּׁמַיִם שְׁמִים לַיהוָה וְהָאָרֶץ נָתַן לְבָנֵי־אָדָם לֹא הַיְמִתִּים
יְהַלְלוּ־יָהּ וְלֹא כָּל־יְרֵדֵי דוּמָה וְאֲנַחְנוּ נְבָרַךְ יְהוָה מִעַתָּה וְעַד־עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

אֲהַבְתִּי כִּי־יִשְׁמַע יְהוָה אֶת־קוֹלִי תַחֲנוּנֵי כִי־הִשָּׂה אָזְנוֹ לִי וּבִימֵי אֶקְרָא
אֶפְפוּנִי חֲבַל־יָמוֹת וּמִצְרֵי שְׁאוֹל מִצְאוּנִי צָרָה וַיְגוֹן אֲמַצָּא וּבִשֵׁם־יְהוָה אֶקְרָא
אָנֹכָה יְהוָה מְלַטָּה נַפְשִׁי חֲנוּן יְהוָה וְצַדִּיק וְאֵלֵהֵינוּ מִרְחַם שִׁמְר פְּתָאִים יְהוָה
דְּלוֹתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ שׁוּבֵי נַפְשִׁי לְמִנוּחֵיכִי כִי־יְהוָה גָּמַל עָלַי כִּי חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי
מִמּוֹת אֶת־עֵינַי מִן־דְּמָעָה אֶת־רַגְלֵי מִדְּחֵי אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים

נְשִׁמַת כָּל חַי

תְּבַרַךְ אֶת שְׁמֵךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְרוּחַ כָּל בְּשָׂר תִּפְאַר וּתְרוּמָם זְכָרְךָ מִלְכָּנוּ תִּמְיֵד. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָתָּה אֵל. וּמִבְּלִעְדֶיךָ אֵין לָנוּ (מְלָךְ) גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ. פּוֹדֶה וּמְצִיל. וְעוֹנֶה וּמַרְחִים. בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מְלָךְ עוֹזֵר וְסוּמָךְ אֲלָא אָתָּה: אֱלֹהֵי הָרֵאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים. אֵלֹהֶי כָּל בְּרִיּוֹת. אֶדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת. הַמְהַלֵּל בְּכָל הַתְּשׁוּבָחוֹת. הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד. וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וְיְהוָה אֱלֹהִים אָמֵת לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן. הַמְעוֹרֵר יְשׁוּנִים וְהַמְקַיֵּץ נְרָדָמִים. מַחְיֶה מֵתִים. וְרוֹפֵא חוֹלִים. פּוֹקֵחַ עִוְרִים. וְזוֹקֵף כְּפוּפִים. הַמְשִׁיחַ אֱלָמִים. וְהַמְפַעֲנֵם נְעֻלְמִים. וְלֹךְ לְבַדָּה אֲנַחְנוּ מוֹדִים:

וְאֵלֹו פִּינוּ מְלֵא שִׁירָה כִּים. וְלִשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כְּהַמּוֹן גְּלוּי. וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שִׁבְחַ כְּמַרְחֵבֵי רְקִיעַ. וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשִׁמְשׁ וְכִכָּרָם. וְיָדֵינוּ פְּרוּשׁוֹת כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם. וְרַגְלֵינוּ קָלוֹת כְּאַיִלוֹת. אֵין אֲנַחְנוּ מְסַפִּיקִין לַהוֹדוֹת לָךְ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. וְלִבְרָךְ אֶת שְׁמֵךְ מִלְכָּנוּ. עַל אַחַת מֵאַלְפֵי אֱלָפִים וְרוֹב רַבֵּי רַבּוֹת (פְּעָמִים). הַשׁוֹבֹת נְסִים וְנִפְלְאוֹת שְׁעָשִׂיתָ עִמָּנוּ וְעַם אֲבוֹתֵינוּ. מִלְּפָנִים מִמְצָרִים גְּאֻלְתָּנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. מִבַּיִת עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ. בְּרַעַב זָנַתָּנוּ. וּבְשִׁבְעַת כִּלְכַלְתָּנוּ. מִחֻרָב הֲצַלְתָּנוּ. מִדְּבַר מִלְּטָתָנוּ. וּמִחֻלְאֵי רָעִים וְרַבִּים דְּלִיתָנוּ.

עַד הֵנָּה עָזְרוּנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עָזַבְנוּ חֲסְדֶיךָ. עַל כֵּן אֲבָרִים שִׁפְלָגְתָּ בָנוּ. וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שִׁנָּפַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ. וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר שָׁמַתָּ בְּפִינוּ. הֵן הֵם. יוֹדוּ וּיְבָרְכוּ. וְיִשְׁבָּחוּ. וְיִפְאָרוּ. וְיִשׁוֹרְרוּ. אֶת שְׁמֵךְ מִלְכָּנוּ תִּמְיֵד. כִּי כָּל פֶּה לָךְ יוֹדֶה. וְכָל לָשׁוֹן לָךְ תִּשְׁבַּח. וְכָל עֵין לָךְ תִּצְפֶּה. וְכָל בֶּרֶךְ לָךְ תִּכְרַע. וְכָל קוֹמָה לִפְנֵיךְ תִּשְׁתַּחֲוֶה. וְהַלְבָּבוֹת יִירָאוּ. וְהַקְּרֹב וְהַכְּלִיּוֹת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ. כַּדְבָר שֶׁנֶּאֱמַר. כָּל עֲצָמוֹתַי תְּאֻמְרָנָה יְהוָה מִי כָמוֹךָ מְצִיל עַנִּי מִחֻזֵּק מִמָּנוּ וְעַנִּי וְאֲבִיוֹן מֵאֲזוּל. שְׁוַעַת עַנְיִים אָתָּה תִשְׁמַע. צַעֲקַת הַדָּל תִּקְשִׁיב וְתוֹשִׁיעַ. וְכָתוּב. רַנְּנוּ צְדִיקִים בִּיהוָה לִישְׂרֵים נְאֻוָּה תִהְלֶה:

- בְּפִי יִשְׂרִים תְּתוֹמָם:**
- וּבְשִׁפְתֵי צְדִיקִים תִּתְבָּרַךְ:**
- וּבְלָשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְקַדַּשׁ:**
- וּבִקְרֹב קְדוּשִׁים תִּתְהַלַּל:**

בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה בְּרַכְּנוּכֶם מִבַּיִת יְהוָה

בְּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְהוָה בְּרַכְּנוּכֶם מִבַּיִת יְהוָה:
 אֵל יְהוָה וַיֵּאָר לָנוּ אֶסְרוּ-חַג בְּעֵבְתֵימָם עַד-קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ
 אֵל יְהוָה וַיֵּאָר לָנוּ אֶסְרוּ-חַג בְּעֵבְתֵימָם עַד-קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ:
 אֵלֵי אָתָּה וְאֵלֵי אֲרוֹמָמְךָ
 אֵלֵי אָתָּה וְאֵלֵי אֲרוֹמָמְךָ:
 הוֹדוּ לַיהוָה כִּי-טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ
 הוֹדוּ לַיהוָה כִּי-טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ:

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי-טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ

הוֹדוּ לַאלֹהֵי הָאֱלֹהִים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ
הוֹדוּ לְאֲדֹנָי הָאֱדֹנִים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ
לְעֵשָׂה נִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת לְבָדוֹ	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ
לְעֵשָׂה הַשָּׁמַיִם בְּתוֹבָה	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ
לְרַקַּע הָאָרֶץ עַל-הַמַּיִם	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ
לְעֵשָׂה אוֹרִים גְּדוּלִים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ
אֶת-הַשְּׁמֶשׁ לְמִמְשָׁלַת בְּיָוִם	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ
אֶת-הַיָּרֵחַ וְכוּכָבִים לְמִמְשָׁלוֹת בְּלַיְלָה	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ
לְמַכּה מִצְרַיִם בְּבִכּוֹרֵיהֶם	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ
בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֹרַע נְטִיפָה	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ
לְגָזֵר יַם-סוּף לְגִזְרֵים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ
וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ
וְנָעַר פֶּרֶעַה וַחֲיָלוּ גִים-סוּף	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ
לְמוֹלִיךְ עִמּוֹ בַּמִּדְבָּר	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ
לְמַכּה מְלָכִים גְּדוּלִים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ
וַיַּהַרְג מְלָכִים אֲדִירִים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ
לְסִיחוֹן מְלָךְ הָאֲמֹרִי	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ
וְלַעֲוֵג מְלָךְ הַבְּשָׁן	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ
וְנָתַן אֲרָצָם לְנַחֲלָה	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עֲבָדוֹ	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ
שֶׁבִשְׁפָלָנוּ זָכַר לָנוּ	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ
וַיִּפְרְקֵנוּ מִצְרֵינוּ	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ
נָתַן לָחֶם לְכָל-בֶּשֶׂר	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ
הוֹדוּ לַאלֹהֵי הַשָּׁמַיִם	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ

נְרָצָה

ירצה ה' פעלו ותהי משכרתו שלימה. ומצוה שיספר ביציאת מצרים אחר הסדר כפי יכלתו. ויש נוהגים לומר פיוטים כגון "חד גדיא", ואירע שאחד התלוצץ על פיוט זה, וחייבוהו נידוי, והצריכוהו שישאל מחילה (שו"ת חיים שאל סימן כח). ועל כן יהיה מורא שמים עליו, וגילו ברעדה וכו'. עד כאן.

קִּטְל סְדוּר פִּטְח כְּהִלְכְתוֹ, כְּכֹל מְשֻׁפְטוֹ וְחֻקְתוֹ.
כַּאֲשֶׁר זָכִינוּ לְסִדֵּר אוֹתוֹ, כֵּן נִזְכָּה לַעֲשׂוֹתוֹ.
אָךְ שׁוֹכֵן מְעוֹנָה, קוֹמֵם קָהֵל עֲדַת מִי מָנָה.
בְּקִרְוֹב נִהַל נְטֵעֵי כִנֶּה, פְּדוּיִם לְצִיּוֹן בְּרִנָּה.

לְשַׁנָּה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלָיִם.

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אוֹמְרִים:

לְשַׁנָּה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלָיִם הַבְּנוּיָה.

בְּמִקְהֵלוֹת רַבּוּבוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל. שְׁכֵן חוֹבֵת כָּל הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹּהֵי אֲבוֹתֵינוּ. לְהוֹדוֹת. לְהִלָּל. לְשַׁבַּח. לְפָאֵר. לְרוֹמֵם. לְהַדִּיר.
וּלְנַצַּחַם. עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשִׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ: וּבְכֵן
יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לְעַד מְלָכְנוּ. הָאֵל. הַמִּלְאָךְ הַגָּדוֹל. וְהַקְּדוֹשׁ. בְּשָׂמִים וּבְאֶרֶץ. כִּי
לָךְ נָאֵה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַלֹּהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. שִׁיר וְשִׁבְחָה הִלָּל וְזַמְרָה.
עַז וּמְמֻשָּׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה גְבוּרָה תְהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדוּשָׁה וּמְלֻכוֹת. בְּרוּכוֹת
וְהוֹדָאוֹת. לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ. וּמַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם אָתָּה אֵל:
יְהִלְלוּךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשִׂיֶיךָ. וְחִסְדֶּיךָ וְצַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ. וְעִמָּךְ בֵּית
יִשְׂרָאֵל. כָּלֵם בְּרִנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאְרוּ אֶת שֵׁם כְּבוֹדְךָ. כִּי לָךְ טוֹב
לְהוֹדוֹת וּלְשַׁבַּח נְעִים לְזַמֵּר. וּמַעֲוֹלָם וְעַד עוֹלָם אָתָּה אֵל. בְּרוּךְ אָתָּה יְהוָה
מִלְאָךְ מְהִלָּל בְּתִשְׁבָּחוֹת. אָמֵן:

כוס רביעית

לְשֵׁם יְחִוֵּד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיִנְתִּיהָ. בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ. וּרְחִימוּ וּדְחִילוּ.
לְיַחֲדָא שֵׁם יו"ד ק"א בּוֹא"ו ק"א. בְּיַחֲוֹדָא שְׁלִים (יהוה) בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.
הַרְיִנִי מוֹכֵן וּמְזַמֵּן לְשִׁתּוֹת יְיָ שֶׁל כּוֹס רְבִיעֵי מְאֻרְבַּע כּוֹסוֹת שֶׁתִּקְנוּ חֻכְמִים
זְכוּרֵם לְבִרְכָה בְּלִיל חַג הַמַּצּוֹת. לְשֶׁכֶל-אֶחָד וְאֶחָד מֵהֶם הוּא מַצָּה בְּפִנֵּי
עַצְמָהּ. וַיְהִי נֶעֱם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
כּוֹנְנָהוּ

וישתה כוס רביעי בהטבה ואחר כך יברך ברכה אחרונה

בְּרוּךְ אָתָּה יְהוָה. אֱלֹהֵינוּ מִלְאָךְ הָעוֹלָם. עַל הַגָּפֶן וְעַל פְּרֵי הַגָּפֶן וְעַל תְּנוּבַת
הַשָּׂדֶה. וְעַל אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה. שְׂרָצִית וְהִנְחִלְתָּ לְאַבּוֹתֵינוּ. לְאָכַל
מִפְרִיָּהּ. וּלְשַׁבַּע מִשׁוּבָהּ. רַחֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וְעַל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ. וְעַל
יְרוּשָׁלָיִם עִירָךְ. וְעַל הַר צִיּוֹן מְשֻׁכֵּן כְּבוֹדְךָ. וְעַל הַיְכָלְךָ. וּבִנְיָה
יְרוּשָׁלָיִם עִיר הַקְּדוֹשׁ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ. וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ. וְשִׁמְחֵנוּ בְּבִנְיָנָהּ. וּנְבָרְכֶךָ
עָלֶיךָ בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה (בשבת וְרָצָה וְהַחֲלִיצֵנוּ בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה). וְשִׁמְחֵנוּ
בַּיּוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. בַּיּוֹם טוֹב מְקַרָּא קִדְשׁ הַזֶּה. כִּי אָתָּה טוֹב וּמַשְׁיֵב לְכָל.
וְנוֹדָה לָךְ עַל הָאֶרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגָּפֶן (של ארץ ישראל גִּפְנָה).
בְּרוּךְ אָתָּה יְהוָה. עַל הָאֶרֶץ וְעַל פְּרֵי הַגָּפֶן (של ארץ ישראל גִּפְנָה):

וּבִכֵן וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח

אִמְץ גְּבוּרֹתֶיךָ הַפְּלֵאֲתָ בַּפֶּסַח,
בְּרֹאשׁ כָּל מוֹעֲדוֹת נְשֵׂאתָ פֶּסַח,
גְּלִיתָ לְאַזְרְחֵי חֲצוֹת לַיִל פֶּסַח,
וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח.

דִּלְתִּיו דְּפַקְתָּ כַּחֵם הַיּוֹם בַּפֶּסַח,
הִסְעִיד נּוֹצְצִים עֲגוֹת מִצּוֹת בַּפֶּסַח,
וְאֵל הַבָּקָר רָץ זָכָר לְשׁוֹר עֶרְוָה פֶּסַח,
וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח.

זֹעֲמוּ סְדוּמִים וְלוֹהֵטוּ בְּאֵשׁ בַּפֶּסַח,
חֲלֹץ לֹשׁ מֵהֶם וּמִצּוֹת אֶפֶה בְּקֶץ פֶּסַח,
טֹאטֵאתָ אֲדַמַּת מֶיךָ וְנָף בְּעִבְרָךָ בַּפֶּסַח,
וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח.

יְהִי רֹאשׁ כָּל אֹן מִחֲצֵתָ בְּלֵיל שְׁמוֹר פֶּסַח,
כְּבִיר, עַל בֵּן בְּכוֹר פֶּסַח בְּדָם פֶּסַח,
לְבַלְתֵּי תַת מְשִׁחִית לְבֵא בַּפֶּתַח בַּפֶּסַח,
וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח.

מִסְגֶּרֶת סִגְרָה בְּעַתּוֹתֵי פֶסַח,
נִשְׁמְדָה מִדִּין בְּצִלְלֵי שְׁעוֹרֵי עֵמֶר פֶּסַח,
שׁוֹרְפוּ מְשִׁמְנֵי פוֹל וְלוֹד בִּיקוּד יְקוּד פֶּסַח,
וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח.

עוֹד הַיּוֹם בְּנֵב לְעֵמוֹד עַד גְּעָה עוֹנֵת פֶּסַח,
פֶּסֶד כְּתֻבָּה לְקַעֲקַע צוֹל בַּפֶּסַח,
צִפָּה הַצִּפִּית עֶרוֹף הַשְּׁלָחַן בַּפֶּסַח,
וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח.

קָהַל כְּנִסְתָּה הַדְּסָה לְשִׁלֵּשׁ צוּם בַּפֶּסַח,
רֹאשׁ מִבֵּית רִשְׁעָה מִחֲצֵתָ בְּעֶץ חֲמִשִּׁים בַּפֶּסַח,
שְׁתֵּי אֵלֶּה רָגַע תְּבִיא לְעוֹצִית בַּפֶּסַח,
תַּעֲזוּ יְדָה וְתֵרוּם יְמִינָה כְּלִיל הַתְּקַדֵּשׁ חַג פֶּסַח,
וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח.

וּבִכֵן וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה

אִז רֹבב נְשִׁים הַפְּלֵאֲתָ
בְּרֹאשׁ אֲשֵׁמוֹרֶת זֶה
גֵּר צָדֵק נִצְחָתוֹ כְּנִחְלָק לֹו
וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

דִּנְתָּ מֶלֶךְ גֵּר בַּחֲלוֹם
הַפְּחֲדָה אֲרַמִּי בְּאֵמֶשׁ
וַיִּשֶׁר יִשְׂרָאֵל לְמִלְאָךְ וַיִּכְלַל לֹו
וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

זָרַע בְּכוּרֵי פֶתְרוֹס מִחֲצֵתָ בַּחֲצֵי
חִילָם לֹא מִצְאוּ בְּקוּמָם
שִׁישֵׁת נִגִיד חֲרָשֶׁת סֵלִית בְּכוּכְבֵּי
וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

יַעֲץ מִחֲרָף לְנוֹפֵף אוֹוִי, הוֹבֵשֶׁת פְּגָרֵיו בְּלַיְלָה,
כְּרַע בַּל וּמִצְבּוֹ בְּאִישׁוֹן
לְאִישׁ חֲמוּדוֹת נִגְלָה רַחֲצוֹת
וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

מִשְׁתַּכֵּר בְּכָלִי קֹדֶשׁ נִהְרַג בֹו
נוֹשֵׁעַ מִבּוֹר אֲרִיּוֹת פּוֹתֵר בְּעַתּוֹתֵי
שִׁנְאָה נִשֵּׁר אֲגָגִי וְכַתֵּב סִפְרִים
וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

עוֹרֶרֶת וְצִחָךְ עָלָיו בְּנִדְרַת שְׁנַת
פּוֹרָה תְּדַרְוֶךָ לְשׁוֹמֵר מֵה
צָרַח כְּשׁוֹמֵר וְשָׁח אֶתְהָ בְּקָר וְגַם
וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

קָרַב יוֹם אֲשֶׁר הוּא לֹא יוֹם וְלֹא
רַם הוֹדַע כִּי לָהּ הַיּוֹם אָף לָהּ
שׁוֹמְרִים הַפְּקוּד לְעִירָךְ כָּל הַיּוֹם וְכָל
תְּאִיר כְּאוֹר יוֹם חֲשֻׁכַת
וַיְהִי בַחֲצֵי הַלַּיְלָה.

כי לו נאָה, כי לו יאָה.

אדיר במלוכה, בחור כהן, גדוֹדיו יאמרו לו:
 לָהּ וְלָהּ, לָהּ כִּי לָהּ, לָהּ אֵף לָהּ, לָהּ יִי הַמַּמְלָכָה, כִּי לֹא נָאָה, כִּי לֹא יָאָה.
דגול במלוכה, הדור כהן, ותיקיו יאמרו לו:
 לָהּ וְלָהּ, לָהּ כִּי לָהּ, לָהּ אֵף לָהּ, לָהּ יִי הַמַּמְלָכָה, כִּי לֹא נָאָה, כִּי לֹא יָאָה.
זכאי במלוכה, חסין כהן, שפטיו יאמרו לו:
 לָהּ וְלָהּ, לָהּ כִּי לָהּ, לָהּ אֵף לָהּ, לָהּ יִי הַמַּמְלָכָה, כִּי לֹא נָאָה, כִּי לֹא יָאָה.
יחיד במלוכה, כביר כהן, למודיו יאמרו לו:
 לָהּ וְלָהּ, לָהּ כִּי לָהּ, לָהּ אֵף לָהּ, לָהּ יִי הַמַּמְלָכָה, כִּי לֹא נָאָה, כִּי לֹא יָאָה.
מושל במלוכה, נורא כהן, סביביו יאמרו לו:
 לָהּ וְלָהּ, לָהּ כִּי לָהּ, לָהּ אֵף לָהּ, לָהּ יִי הַמַּמְלָכָה, כִּי לֹא נָאָה, כִּי לֹא יָאָה.
עניו במלוכה, פודה כהן, צדיקיו יאמרו לו:
 לָהּ וְלָהּ, לָהּ כִּי לָהּ, לָהּ אֵף לָהּ, לָהּ יִי הַמַּמְלָכָה, כִּי לֹא נָאָה, כִּי לֹא יָאָה.
קדוש במלוכה, רחום כהן, שונאיו יאמרו לו:
 לָהּ וְלָהּ, לָהּ כִּי לָהּ, לָהּ אֵף לָהּ, לָהּ יִי הַמַּמְלָכָה, כִּי לֹא נָאָה, כִּי לֹא יָאָה.
תקיף במלוכה, תומך כהן, תמימו יאמרו לו:
 לָהּ וְלָהּ, לָהּ כִּי לָהּ, לָהּ אֵף לָהּ, לָהּ יִי הַמַּמְלָכָה, כִּי לֹא נָאָה, כִּי לֹא יָאָה.

אדיר הוא יבנה ביתו בקרוב.

במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה ביתו בקרוב.
 בחור הוא, גדול הוא, דגול הוא, יבנה ביתו בקרוב.
 במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה ביתו בקרוב.
 הדור הוא, ותיק הוא, זכאי הוא, יבנה ביתו בקרוב.
 במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה ביתו בקרוב.
 חסיד הוא, טהור הוא, יחיד הוא, יבנה ביתו בקרוב.
 במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה ביתו בקרוב.
 כביר הוא, למוד הוא, מלך הוא, יבנה ביתו בקרוב.
 במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה ביתו בקרוב.
 נורא הוא, סגוב הוא, עוזו הוא, יבנה ביתו בקרוב.
 במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה ביתו בקרוב.
 פודה הוא, צדיק הוא, קדוש הוא, יבנה ביתו בקרוב.
 במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה ביתו בקרוב.
 רחום הוא, שדי הוא, תקיף הוא, יבנה ביתו בקרוב.

אחד מי יודע?

אחד אני יודע: אחד אלהינו שבשמים ובארץ:

שנים מי יודע?

שנים אני יודע: שני לוחות הברית: אחד אלהינו שבשמים ובארץ:

שלושה מי יודע?

שלושה אני יודע: שלושה אבות, שני לוחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ:

ארבע מי יודע?

ארבע אני יודע: ארבע אמהות, שלושה אבות, שני לוחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ:

חמשה מי יודע?

חמשה אני יודע: חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלושה אבות, שני לוחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ:

ששה מי יודע?

ששה אני יודע: ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלושה אבות, שני לוחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ:

שבעה מי יודע?

שבעה אני יודע: שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שני לוחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ:

שמונה מי יודע?

שמונה אני יודע: שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלושה אבות, שני לוחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ:

תשעה מי יודע?

תשעה אני יודע: תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלושה אבות, שני לוחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ:

עשרה מי יודע?

עשרה אני יודע: עשרה דבריא, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלושה אבות, שני לוחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ:

אחד עשר מי יודע?

אחד עשר אני יודע: אחד עשר כוכביא, עשרה דבריא, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלושה אבות, שני לוחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ:

שנים עשר מי יודע?

שנים עשר אני יודע: שנים עשר שבטיא, אחד עשר כוכביא, עשרה דבריא, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלושה אבות, שני לוחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ:

שלושה עשר מי יודע?

שלושה עשר אני יודע: שלושה עשר מדיא, שנים עשר שבטיא, אחד עשר כוכביא, עשרה דבריא, תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות, שלושה אבות, שני לוחות הברית, אחד אלהינו שבשמים ובארץ:

חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא

דְּזַבִּין אָבָא בְּתַרֵּי זִנְיָ, חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא:

וְאַתָּא שׁוֹנְרָא וְאַכְלָה לְגְּדִיָּא, דְּזַבִּין אָבָא בְּתַרֵּי זִנְיָ, חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא:

וְאַתָּא כְּלָבָא וְנִשְׁפָּה לְשׁוֹנְרָא, דְּאַכְלָה לְגְּדִיָּא, דְּזַבִּין אָבָא בְּתַרֵּי זִנְיָ,

חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא:

וְאַתָּא חוּטְרָא וְהִפָּה לְכְּלָבָא, דְּנִשְׁפָּה לְשׁוֹנְרָא, דְּאַכְלָה לְגְּדִיָּא,

דְּזַבִּין אָבָא בְּתַרֵּי זִנְיָ, חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא:

וְאַתָּא נוֹרָא וְשָׂרְף לְחוּטְרָא, דְּהִפָּה לְכְּלָבָא, דְּנִשְׁפָּה לְשׁוֹנְרָא, דְּאַכְלָה לְגְּדִיָּא, דְּזַבִּין אָבָא בְּתַרֵּי

זִנְיָ, חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא:

וְאַתָּא מֵיָּא וְכַבָּה לְנוֹרָא, דְּשָׂרְף לְחוּטְרָא, דְּהִפָּה לְכְּלָבָא, דְּנִשְׁפָּה לְשׁוֹנְרָא, דְּאַכְלָה לְגְּדִיָּא,

דְּזַבִּין אָבָא בְּתַרֵּי זִנְיָ, חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא:

וְאַתָּא תּוֹרָא וְשִׁתָּה לְמֵיָּא, דְּכַבָּה לְנוֹרָא, דְּשָׂרְף לְחוּטְרָא, דְּהִפָּה לְכְּלָבָא, דְּנִשְׁפָּה לְשׁוֹנְרָא,

דְּאַכְלָה לְגְּדִיָּא,

דְּזַבִּין אָבָא בְּתַרֵּי זִנְיָ, חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא:

וְאַתָּא הַשׁוּחַט וְשִׁחַט לְתוֹרָא, דְּשִׁתָּה לְמֵיָּא, דְּכַבָּה לְנוֹרָא, דְּשָׂרְף לְחוּטְרָא, דְּהִפָּה לְכְּלָבָא,

דְּנִשְׁפָּה לְשׁוֹנְרָא, דְּאַכְלָה לְגְּדִיָּא,

דְּזַבִּין אָבָא בְּתַרֵּי זִנְיָ, חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא:

וְאַתָּא מְלֵאָה הַמְּוֹת וְשִׁחַט לְשׁוּחַט, דְּשִׁחַט לְתוֹרָא, דְּשִׁתָּה לְמֵיָּא, דְּכַבָּה לְנוֹרָא, דְּשָׂרְף לְחוּטְרָא,

דְּהִפָּה לְכְּלָבָא, דְּנִשְׁפָּה לְשׁוֹנְרָא, דְּאַכְלָה לְגְּדִיָּא, דְּזַבִּין אָבָא בְּתַרֵּי זִנְיָ, חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא:

וְאַתָּא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשִׁחַט לְמְלֵאָה הַמְּוֹת, דְּשִׁחַט לְשׁוּחַט, דְּשִׁחַט לְתוֹרָא, דְּשִׁתָּה לְמֵיָּא,

דְּכַבָּה לְנוֹרָא, דְּשָׂרְף לְחוּטְרָא, דְּהִפָּה לְכְּלָבָא, דְּנִשְׁפָּה לְשׁוֹנְרָא, דְּאַכְלָה לְגְּדִיָּא,

דְּזַבִּין אָבָא בְּתַרֵּי זִנְיָ, חַד גְּדִיָּא, חַד גְּדִיָּא:

